

מסורת הש"ס

(א) נלקמן פא. תמורה סה:
 תרבותות כ"א. (ב) תמורה כד:
 כה. (ג) תמורה ד"א:
 (ד) פסחים יג: ונשם איתא דרש
 ר' ירמיה בר' חנינא לפנעו ע"כ ד"ה
 (ה) תמורה, ז"ל אמר, (ו) ז"ל
 (ז) שמוע. (ח) ז"ל בר' ר' הילא
 רבין לפני ר' (ט) בבארא
 (י) ז"ל מותר הדמיה אה
 מתכפר כולל תורת
 מוסרי, (י"א) ז"ל אה כה ז"ל
 (י"ב) ז"ל כולל תורת, (י"ג)
 (י"ד) ז"ל ויקרא (ה) ג' דף
 כ"ח. (ט"ו) כ"ח. תמורה. (ט"ז)
 (ט"ח) ז"ל וסוף ליה. (ט"ט) דף
 (ל) ז"ל כ"ח: חטו משויה

תורה אור השלם

1. אם על תורה יקריבו והקריב על זבח התורה חלות מצות בלולת בשמן וירקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרפכת חלת בלולת בשמן: ויקרא ז יב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא אוולד וכו' בין לפני כז"ל ומיצת הקריבה נמחק:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

התודה היתה באה

אֵלֶּם אַחֲרֵיכֶם נִדְבָּה. דְּקֻמְרָה הָיָה וְיָוֵנִי וּפְרִישׁ אַחֲרֵי מַחֲמֵה
לְגֻמְרָה דְּמִסְפָּע דְּרֵא בְּרִימְיָא קָרִי [א] דְּקֻמְרָה מִזְמֵן מַחֲמֵה וּפְרִישׁ דְּסַמְחָה
שְׁמִיתָ [ב] וְקִשְׁמִשְׁעָ [ג] בְּחֻשִּׁיפִי תוֹרֵה נִדְבָּה וּמִזְמֵן רֵבִי יוֹחָנָן עֵלַה לֹא שֵׁט
וְרֵי [ד] בִּין פְּלִנִּי פִּרְסָה בִּין דְּלֹאֵר כִּפְרֵה. שְׁתַּנְכַּר בְּחֻשִּׁיפִי [ה] שְׁעוֹתֵי שְׁמִיתָ
לְחֵם מִלְּרֵבִה בְּחֻשִּׁיפִי הָאֵל תְּחִלָּה וְלֹא נִתְחַבֵּי לְהַפְרֵשׁ אַחֲרֵי וּסְפִירָה גְּלִי
אֲלֵדְעִימָה שְׁדַעְתּוּ הֵיָּה לְרִבְרוֹת בְּחֻדְרוֹ שֶׁל
נִדְבָּה וְהִכְךָ [ו] מִנְיָה בְּנִתְחַבֵּיפִי:
אֵלֶּם אֲוֹרֵל נִדְבָּה וְנִדְבָּה. כְּנוֹן שְׁמִיתָ:
וְיֹלְדֵה בִּין [ז] הִקְרִיצָה לְפִנִּי כִּפְרֵה בִּין
הָאֵל כִּפְרֵה אֲזִין טַעְוִיָּה לֹא דְמִדְמוֹר דְּמֹרֵה
לְחֵם שְׂבַר מִתְכַּר בְּחֻשִּׁיפִי וְרֵי מִתְפִּירֵשׁ
מִשְׁעוֹת לְחֻדְרוֹ וְיִמְסוֹתוֹ דְּכֹל דְּכֵר הֵבָּ
מִלְּרֵבִי כִּפְרֵה וְכֵר שְׁעִי מוֹתֵר [ח] אֲוֹרֵל
חֻדְרוֹ מוֹכֵה. וְכֵר קִמֵּי נִתְחַבֵּי [ט] וְלֹא וְלֹא
טַעְוִיָּה לֹא לְאֲחֵר כִּפְרֵה אֲזִל לְפִנִּי כִּפְרֵה
טַעְוִיָּה וְיִתְחַבֵּי לִכְלָ מִתְפִּירֵשׁ בִּין לְפִנִּי וְרֵי
[י] מִרְבֵּה מַחֲמֵה אֲזִל דְּלֹא עֲלֵם [י] בְּחֻשִּׁיפִי
הִקְדֵּשׁ הָיִי בֵּהּ עֵמִי

[illegible]

(ויקרא ז:י) ואין תודה נגלל נחם. משום הכי חזרה תודה אין מביא תודה אחרת אף על גב דלחמה קיים יח^ל אין מביא תודה אחרת: הפריש מעות.

דעז"י בת"י

[illegible]

פרק שמיני מנחות

מא קמשמע לן דקסבר רבי יוחנן מתכפר אום בשבח הקדש
משמע הכא דפשיטא לן דלית ליה לרבי יוחנן קץ סנהא וכן
משמע נמי בפרק בתרא דכריתות (דף כ.) דבעי ר' אלעזר אדם
מתכפר בשבח הקדש או לא אמר רבי יוחנן משום שנים גדלו וכו' ביטוי
ולא שמע הלכה זו ממנו מכלל דאמרה

ר' יוחנן מין ועלמל חמרה למלך
וולד מודה וטמורטה צ"ל
דמעמינן ותימה דנתמורה צ"ל
מערמינן (דף כה.) אמר רבי יוחנן
הפריש חטאת מעוברת וילדה ראה
זה מתכפר דלש צוללה מתכפר ראה
טעמא קסבר ר' יוחנן אל שיייה
משוייר עובר לאו ירך אמו הוא והוא
ליה כמפריש שמי חטאות לאחרות
ראה זה מתכפר ומה דחברתה
ופריצ דהס ר' אלעזר ומסאך יוחנן
ופריצ ברה ממאי דטעמא דר' יוחנן
דלס שיירו משוייר דלמלא היינו טעמא
דרבי יוחנן דלס מתכפר שצנח הקדש
אל"ל רב המנונא מכדי רבי אלעזר
לתלמידה ר' יוחנן ויצי קמיה דר'
יוחנן ולא אהדר ליה האי שיעורא ואת
אמרת טעמא דר' יוחנן משום דלס
מתכפר שצנח הקדש וראה לפרש
דדוקא דחטאת ריך לומר טעמא
משום דלס שיירו משוייר דלס איתא
דליו משוייר משום דעובר ירך אמו
לא היה מתכפר שצנח הקדש משום
דקימאן ולן (מעלה דף י.) חמש חטאות
ממות ולן חטאת כו' אכל השפסל
דעובר לאו ירך אמו הוא מתכפר
בזול כבשתי חטאות לאחרות דמי
והוא דקימאן לן ולן חטאת ממה
מיתוקמא דהפרישה ואל"ל נתעברה
אכל בזול מודה מתכפר אפי' הפרישה
ואח"כ נתעברה דלס מתכפר שצנח
הקדש כדאיתא הכא ובכריתות (דף כ.)
ומחייבצב צק שעתמא דבסמון אמר
שמואל כל שצנחת ממה דחזרה אמר
טעון לנס ומסיק שמואל כ"ש צריא
ליה דלמר חמש חטאות ממות ורועה
לגריש לית ליה כלל ושמואל מאי
קשמע לן לאפוקי מדרבי יוחנן הא
שפיר דלס ליה לגריש יוחנן נמי הא
כללא דלס אלס מתכפר שצנח הקדש
בחזרה הכי נמי מתכפר שצנח הקדש
בחטאת ואיה ממה דחטאת ולכן
טעונה תלס (כחודה אלא דל' שפריש
אין מתכפר שצנח הקדש דל' שפריש
חטאת מעוברת ההוא לא מיקרי
שצנח הקדש לר' יוחנן כיון דלאו ירך
אמו הוא דלס שיירו משוייר ר' דהוה
ליה כמפריש שמי חטאות לאחרות
ואי כהפרישה אחר כך נתעברה
הוה ליה ולד חטאת ממה ואין מתכפר
זה ויכולא זה בחזרה חובה טעונה
לס דמתכפר שצנח הקדש ומיהו
קלס קשה דלקמן ^א נבי מפריש חטאת
מעוברת מסיק דלמלא אלס שיירו

משווי"ל וטעמא דר' יוחנן דקסצר חסד מחפזר צשח הקדש:
רועה צרבי חיבי משבחת אה. דרבי אשעיא אליצא דרבי אמרה
 כדאיתא בתמורה צפרק וולד חטאת (דף עז. ב):

הפריש שתי השאות לאחריות מתכפר באחת מהן. נח זהפריש
 בזו אחר זו דאס כן אין מתכפר זשנייה ומתכפר

בחתם מהן ששטענע בזהם שירעם וצמפרעם צבת חתם נמי נא חירי
דכל שאינו בזה אחר וזאפילו צבת חתם אינו דליתא צפ' האשים
מקדש (קדוש דף ק) אלא כנון דלמתי מיקדשו חתם מנחם האשים
כי יהיה ליקדשו ארבעים מנחם שמונים דלעיל אכל תריץ לדקדק
ללא מיקשי אם אין צבירה דבני מורה ששטעה על פ' חלות לא
קשיא מבצירה דכפריתא לעיל (קד' עח: ד"ה ליקדשו) פ'
כולהו

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בּו א ב ג מ״י פ״ב מלכות
פסוק״מ ה׳ ח:
בּו ד מ״י שס פ״ד הלכה ג:
בּח ה מ״י שס הלכה א:
בּכז ו מ״י שס הלכה ה:
ל ד מ״י פ״ב שס הלכה יא:
ל א ח מ״י שס הלכה יב:

שיטה מקובצת

[illegible]